

Poslušamo glasove, zapišemo črke

Izmenično glasno berita besedila. Ko eden bere, drugi vstavlja črke, in obratno. Nazadnje skupaj preberita rešitve.

Drevo je v ___sakem letnem času drugačno. Ali veš, da prav ___sako drevo cveti? ___listih si drevesa i___delajo hrano. I___drevesnih plodo___zrastejo nova drevesa. Plodovi ___sebujejo veliko hranil, zato ___ih večino pojedjo živali. I___b___stov ___pomladi poženejo novi listi. Suha, m___tva drevesa so za go___d ra___no tako pomem___na ko___živa. Ko ra___padejo, postanejo o___lično gno___ilo za goz___.

Šoja se zelo rada hrani ___želodom. Po ___listjem si naredi shra___be. Ker velikokrat pozabi, kam je skrila želo___, ta pomladi ___klije. ___časih odnese želo___tudi v goz___, kjer ni hrasta. Tako se nekat___ra drevesa ra___irjajo ___pomočjo živali. Pravimo, da šoja pogo___uje.

Lubje služi drevesu ko___koža. Varuje ga pre___bolezni, živa___mi, i___ušitvijo in poško___bami. Vz___mi kos gline in ga ra___val___aj ter pritisni glino o___deblo. Vanjo se bo ___tisnil ___zorec lubja. Prim___rjaj ___zorco lubja ra___ličnih dreves. ___zorec narediš tudi tako, da o___skorjo pritisneš list papirja in ga prebarvaš ___voščenko.

___z___mi vr___ico. Napelji jo okro___drevesa. Kjer se oba konca dotakneta, napravi ___oze___ . Nato ___rvico zra___naj in jo izm___ri. Tako izm___rimo o___seg de___la.

___gozdu poišči stor___, enkrat ___deže ___nem ___remenu, enkrat o___suhem ___remenu. Kaj se zgodi, če daš stor___vodo in nato na tope___rad___ator?

Liste ra___ličnih dreves položi po___list papirja. Nato ga prebarvaj ___suho barvico. Liste o___tisni ___modelirno maso. ___topim nož___m o___reži maso okoli lista. O___strani list. Nato maso previdno loči o___po___lage. Če ___o___tis narediš lukn___ico, ga lahko uporabiš kot o___esek.

Gremo na obisk

1. Dopolni z besedami, ki pomenijo poklice.

k solinarju k k k

2. Na črtice pred besedami napiši **k** ali **h** in ob tem preveri pravilnost zapisa tako, da povezano izgovoriš obe besedi.

..... h gozdarju

..... h gradbenemu delavcu

..... h gorskemu reševalcu

..... gobarju

..... gospodu Gorenjcu

..... gospodarju

..... gospodični Gale

..... gostilničarki

..... gozdnemu čuvaju

..... glavnemu inšpektorju

..... graščaku

..... gostoljubnim ljudem

..... kovaču

..... kiropraktiku

..... kirurginji

..... kraljici

..... krojaču

..... klekljarici

..... kmetovalcu

..... kleparju

..... hišniku

..... čevljarju

..... pevcu

..... mlinarju

3. Pred katerimi glasovi se uporablja **k** in pred katerimi **h**? Opazuj gornje primere in sestavi pravilo.

.....

.....

Sklanjanje samostalnika

1. Postavi ustrezno vprašalnico (kdo, kaj, koga, česa, o kom, o čem, s kom).

..... je to? – Knjiga Robinson Crusoe.

..... je prebral knjigo? – Marjan.

..... si sanjal? – O morju.

..... se pogovarjate? – O knjigi.

..... je napisal zgodbo Daniel Defoe?
– O Robinzonu.

..... je napisal knjigo? – Daniel Defoe.

..... je bral Marjan? – Knjigo.

..... vidimo na naslovnici? – Zaraščene
moža.

..... si šla v knjižnico? – S prijateljico.

..... ni bilo v kraju? – Kina.

2. Vstavi ustrezne oblike samostalnika **knjiga** v ednini.

..... leži na mizi. – Zanima me, katere še ni prebrala. –
..... smo dali nov ovitek. – Si že prebrala z naslovom Pestrna?
– Pogovarjali smo se o – Slovar je pod

Dopolni razpredelnico.

	Osnova	Končnica
Imenovalnik	knjig	-a
Rodilnik		
Dajalnik		
Tožilnik		
Mestnik		
Orodnik		

Kateri del pri sklanjanju spreminjamo?

3. Vstavi ustrezne oblike samostalnika v dvojini.

V knjižnici sem si sposodila (dve / knjiga).

Maja je pojedla (dve / malica).

Odmor se je končal že pred (dve / minuta).

Velika in mala začetnica

1. Lastna imena razvrsti v razpredelnico.

Marjan Marinšek **PIL** **Robinzon Crusoe** **Daniel Defoe**
Kozje **Slovenija** **Italija** **Valparaiso** **Aleksander Selkirka**
Bistrica **Tihi ocean** **London**

Osebna imena	Zemljepisna imena	Stvarna imena

Kako pišemo lastna imena?

2. V tabelo razvrsti naslednja imena.

Mariborčanka **Novomeščanka** **Ana** **Milavec** **Blaž**
Muri **Pavček** **Piki** **Koprčan**

Osebno ime	
Priimek	
Prebivalec	
Ime živali	

3. Popravi veliko začetnico, kjer je potrebno. Obkroži lastna imena.

Sosedov cene si zaradi previsoke cene ni kupil novega mobitela.

Tudi njegova mama draga je prepričana, da je ta stvar res zelo draga.

Sosedova lučka si je v slaščičarni kupila lučko.

Čeprav je imel na vrtu delo, je sedel in bral knjigo.

Za borom se je skrival oče s sinom borom.

Osebni zaimki

1. Vstavi manjkajoče zaimke.

Primer: Si pri krožku sodelovala s Petrom? – Ja, saj sem z njim naredila tudi plakat.

Poznaš Janeza? – Ne, ne poznam še.

Ste se pogovarjali o učiteljih? – O se vendar veliko pogovarjamo.

Sta bili Maja in Kaja tudi v knjižnici? – Nisem videla.

Je Matic pisal kartico tudi Mojci? – Mislim, da ni.

Oče se z Janom in Markom ne razume dobro. – In kje je vzrok, da se z ne razume?

Špela se je norčevala iz mame. – Ne morem verjeti, kako se je lahko norčevala iz

2. Odgovori z zaimki.

Ali si naredil bralno značko? – Ja, seveda sem

Ste že imeli športni dan? – Mislim, da bomo imeli prihodnji teden.

A si govoril tudi z ravnateljico? – Z sem se pogovoril že včeraj.

Imate v razredu tudi televizijo? – Ne, nimamo še.

Ste si ogledali tudi knjižnico? – Ogledali smo si že prvi dan.

Si povabila na zabavo tudi Majo in Petro? – Ja, povabila sem že včeraj.

Si pozdravila tajnico? – Ne, saj sploh nisem videla.

Ste se pogovarjali tudi o razredničarki? – Zakaj pa ne, saj lahko o povemo same dobre stvari.

Si že prebrala knjigo za domače branje? – Ne še. Danes grem iskat v knjižnico.

3. Vstavi ustrezno obliko:

a) osebnega zaimka **jaz**.

Ime je Rok. Star sem 12 let. Zanima matematika. Slovenščina se zdi težka. Največje težave povzročajo skloni. Pogosto pomagam prijateljem. Upam, da imajo o lepo mnenje. Sicer pa mama pogosto pravi, da z nima večjih težav. To sem, Rok iz 6. razreda.

Bonton

Bonton je francoska beseda, ki pomeni dober ton ali dober vtis. Želi ti torej prišepniti, kaj moraš storiti, da boš vedno in povsod – na ulici, v šoli, med vrstniki ali v družbi odraslih – najlepše zazvenel, naredil kar najlepši vtis. Želi ti pomagati, da ne bi postal neotesan teleban in robavs. Da bo drugim prijetno v tvoji družbi in da boš s seboj zadovoljen tudi sam.

(Zvonimir Balog: Bonton, DZS 2003.)

1. Pogovorite se.

- Kaj je bonton? Ali poznaš pravila bontona pri jedi, v gledališču, na obisku, v šoli ...?
- Kako se počutiš v družbi ljudi, ki se lepo vedejo, in kako v družbi ljudi, ki pravil lepega vedenja ne spoštujejo?

2. Opazuj, kako se spreminja glagolska končnica v stavku **Mojca dela plakat o bontonu v šoli**, če spreminjamo osebo. Na črte dopiši osebo in končnico glagola.

Zgled:

Mojca dela plakat o bontonu v šoli.
Kdo dela plakat o bontonu v šoli?
Mojca (ona).

Glagol: **dela**. končnica: **-Ø**

Delam plakat o bontonu v šoli.	1 oseba	glag. končnica ..Ø
Delaš plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delava plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delata plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delata plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delamo plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delate plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica
Delajo plakat o bontonu v šoli. oseba	glag. končnica